

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Z. K.**, bytem, zastoupen JUDr. Karlem Holubem, advokátem, se sídlem Nerudova 3, 674 01 Třebíč, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina, Oddělení ostatních správních činností**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.5.2014, č.j. KUJI 34332/2014, sp.zn. OOSČ 643/2013 OOSC/222/AS/4,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15.8.2013, č.j. DOP/19774/2014/3412/2013-juran, byl žalobce uznán vinným tím, že dne 29.3.2013 v 11,50 hod. v obci, na ulici, ve směru k ulici, řídil osobní automobil, a nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění; řidičské oprávnění pozbyl dne 7.5.2010 v souvislosti s dosažením 12 bodů v bodovém hodnocení, s přerušením blokace řidičského oprávnění od 2.7.2010 do 4.11.2011, na základě rozhodnutí

Krajského soudu v Brně, č.j. 29A 45/2010-20; o vrácení řidičského oprávnění požádal dne 22.4.2013, čímž se měl dopustit porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu.

Současně mu byla podle ust. § 125c odst. 4 písm. a), b), c), d), e), f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 30.000 Kč a podle ust. § 125c odst. 5 citovaného zákona mu byl dále uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí; tuto pokutu byl povinen uhradit do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále mu byla podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb. uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušálně stanovené výši 1.000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání.

Rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností, ze dne 22.5.2014, č.j. KUJI 34332/2014, sp.zn. OOSČ 643/2013 OOSC/222/AS/4, bylo rozhodnuto, že výrok uvedený v napadeném rozhodnutí se ve druhém odstavci na straně 2. ve znění: „podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a), b), c), d), e), f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, „se mění tak, že se nahrazuje textem: „podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů“. Ve zbývajících částech bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

Výše uvedené rozhodnutí žalovaného napadá žalobce v celém rozsahu.

Výše uvedenými rozhodnutími správních orgánů byl žalobce zkrácen jako účastník na těchto svých procesních právech:

- 1) Na dodržování zásady legality ve správním řízení podle ust. § 2 odst. 1 správního řádu.
- 2) Na dodržování zásady, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, podle ust. § 3 správního řádu.
- 3) Na dodržování zásady, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci, a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu.
- 4) Na dodržování zásady, že správní orgán vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci podle ust. § 52 správního řádu.

Rozhodnutím žalovaného dále došlo k porušení těchto právních předpisů;

- 1) Ust. 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Ust. § 159a odst. 1 a ust. § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu.
- 3) Ust. § 125c odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o silničním provozu.

Tvrdí, že důsledkem skutečnosti, že byl krácen na svých právech, je takové závažné porušení právních předpisů, které má za následek nezákonnost rozhodnutí žalovaného.

Podle ust. § 2 odst. 1 správního řádu správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy. Tuto zásadu legality však správní orgán porušil tím, že neprovedl důkazy, které uvedl ve svém odvolání ze dne 29.8.2013 i v návrhu na provedení důkazů v průběhu řízení, a to zejména tím, že rozhodoval v rozporu s ust. § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ust. § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu a ust. § 125c odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o silničním provozu.

Podle ust. § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci, a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Podle ust. § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V důsledku skutečnosti, že se správní orgán svým postupem vůbec nezabýval důkazy, které navrhoval žalobce provést, porušil výše uvedená ustanovení správního řádu.

Podle ust. § 12 odst. 2 zákona o přestupcích za více přestupků téhož pachatele projednávaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahující se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Z rozhodnutí Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 4.3.2013, č.j. OD 25115/12-ČER 50/2013 a z rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 20.11.2013, č.j. KUJCK 64576/2013/ODSH/OI, sp. zn. ODSH 64576/2013/paol/SO, vyplývá, že za obdobný přestupek ze dne 26.11.2012 byla žalobci uložena pokuta ve výši 28.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Z rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, odboru dopravy a přestupků, oddělení přestupků, ze dne 30.5.2013, sp. zn. 8740/2013/ODaP/OP/Šk, č.j. 130598-3/ODaP/OP/Šk a z rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 11.3.2014, sp. zn. S-JMK 73986/2013/OD/Ib, č.j. JMK 73986/2013, je zřejmé, že za obdobný přestupek ze dne 28.7.2012 byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Z rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, odboru správních činností, oddělení správního a přestupkového, ze dne 19.7.2013, č.j. OSČ-PŘ-216/2013-5/Tu, a z rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností, ze dne 7.5.2014, č.j. KUJI 30778/2014, sp. zn. OOSČ 639/2013 OOSČ/218/AS/5, je zřejmé, že za obdobný přestupek ze dne 15.3.2013 byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

Z rozsudků Vrchního soudu v Praze ze dne 29.12.1997, č.j. 6A 226/95-22, Nejvyššího správního soudu ze dne 22.9.2005, č.j. 6As 57/2004-54, a Nejvyššího správního soudu ze dne 18.6.2009, č.j. 1As 28/2009-62, vyplývá, že při vícečinném souběhu přestupků se musí analogicky používat absorpční zásada uvedená v ust. § 12 odst. 2 zákona o přestupcích, a to včetně analogického použití o ukládání úhrnného a souhrnného trestu ve smyslu ust. § 43 a násl. trestního zákoníku. Žalovaný se však těmito zásadami neřídil. Jeho pochybení se

projevilo zejména v tom, že podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) silničního zákona lze za přestupek uložit pokutu od 25.000 Kč do 50.000 Kč.

Rozhodnutím Městského úřadu Vimperk, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 4.3.2013 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 20.11.2013, byla žalobci uložena pokuta 28.000 Kč a zákaz činnosti na dobu 12 měsíců. Rozhodnutím Městského úřadu Hodonín, odboru dopravy a přestupků, oddělení přestupků, ze dne 30.5.2013, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 11.3.2014, byla žalobci uložena pokuta 25.000 Kč a zákaz činnosti na dobu 12 měsíců. Rozhodnutím Městského úřadu Třebíč, odboru správních činností, oddělení správního a přestupkového, ze dne 19.7.2013, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností, ze dne 7.5.2014, byla žalobci uložena pokuta 25.000 Kč a zákaz činnosti na dobu 12 měsíců.

Za sbíhající se přestupky (ve vícečinném souběhu) žalobci tedy byla uložena pokuta v celkové výši 108.000 Kč (28.000 Kč, 25.000 Kč, 25.000 Kč a 30.000 Kč) a zákaz činnosti na 4 roky, což překračuje nejvyšší zákonné sankce. Podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lze za přestupek uložit pokutu maximálně do částky 50.000 Kč. Podle ust. § 125c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lze za přestupek uložit zákaz činnosti maximálně na dobu 2 let.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že se žalovaný i správní orgán I. stupně dopustili flagrantního porušení správního řádu, zákona o přestupcích, zákona o silničním provozu i trestního řádu.

Navrhoval proto, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 22.5.2014, jakož i rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 15.8.2013 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

Dále pak navrhoval, aby soud zavázal žalovaného nahradit žalobci vzniklé mu náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že setrvává na žalobou napadeném rozhodnutí a trvá na svém právním názoru, že absorpční zásada ukládání sankce dle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích může být uplatňována pouze v případech, **kdy společné řízení o více přestupcích téhož pachatele vede týž správní orgán I. stupně**, a nikoli tedy v případech, kdy vedou nezávisle na sobě řízení o přestupcích žalobce rozdílné správní orgány I. stupně v rámci celé České republiky. Žalobce se nedůvodně domáhá, aby v předmětném řízení o přestupku byla tato absorpční zásada aplikována nepřiměřeně extenzivně tím, že správní orgán I. stupně bude při ukládání sankce zohledňovat nepravomocně uložené sankce rozhodnutími jiných správních orgánů I. stupně. Takový extenzivní výklad při uplatnění analogie legis (ust. § 43 a násl. trestního zákoníku) nemá zákonnou oporu, protože analogie legis dle současné judikatury může být použita pouze tam, kde absentuje zákonná úprava určitého institutu, a jen ve velmi omezeném rozsahu.

Odkaz žalobce na dřívější rozsudky Nejvyššího správního soudu je nepřipadný, protože tyto rozsudky řešily zcela odlišné případy, kdy jeden a tentýž správní orgán I. stupně

nevedl v řízení o přestupcích jednoho pachatele společné řízení dle ust. § 57 odst. 1 zákona o přestupcích, a ani neaplikoval absorpční zásadu ukládání sankce dle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích. Závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v namítaných rozsudcích dopadají na případy zásadně odlišné, kdy přestupky jednoho pachatele projednávaly tytéž správní orgány, což není případ přestupku žalobce, a proto závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu nejsou aplikovatelné pro dané řízení.

Navrhoval tedy, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud v Brně zjistil z připojených správních spisů, že 15.8.2013 pod č.j.: DOP/19774/2013/3412/2013-juran rozhodl tento orgán (Městský úřad Velké Meziříčí) tak, že Z. K. je vinen tím, že dne 29.3.2013 v 11.50 hod. v obci řídil osobní automobil a nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Řidičské oprávnění pozbyl dne 7.5.2010 v souvislosti s dosažením 12 bodů v bodovém hodnocení, s přerušением blokace řidičského oprávnění od 2.7.2010 do 4.11.2011 na základě rozhodnutí Krajského soudu Brno, č.j. 29A 45/2010-20. O vrácení řidičského oprávnění pak požádal dne 22.4.2013, tedy svým jednáním porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, tím spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a proto je uložena podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a), b), c), d), e), f) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, sankce ve formě pokuty ve výši 30.000 Kč a podle ust. § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v souladu s ust. § 125c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, sankce ve formě zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

Současně byl zavázán k náhradě nákladů spojených s projednáním přestupku v paušální výši stanovené na částku 1.000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, když žalovaný pak rozhodl tak, že podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu mění výrok napadeného rozhodnutí uvedený ve druhém odstavci na str. 2 písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí takto:

Text ve znění: „podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a), b), c), d), e), f) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, „se nahrazuje textem: „podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů“.

Ve zbylých částech napadené rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje.

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.5.2014.

Posouzení věci krajským soudem.**Žaloba není důvodná.**

Krajský soud v Brně uvádí, že pokud jde o žalobce, naprosto ve stejných věcech soud již rozhodoval 2x, a to věci vedené pod sp.zn. 41A 39/2014 a 41A 54/2014.

V obou případech byl žalobce prvostupňovým správním orgánem uznán vinným, že řídil vozidlo, ačkoliv pozbyl řidičské oprávnění po dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, když řidičské oprávnění pozbyl na základě rozsudku Krajského soudu v Brně, č.j. 29A 45/2010-32 ze dne 19.10.2011, kterým byla žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina o zamítnutí podaných námitek o dosažení 12 bodů zamítnuta, a které nabylo právní moci dne 4.11.2011; porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích měl spáchat žalobce přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona o silničním provozu.

Žalobce v žalobě poukazoval na to, že správní orgán měl postupovat ve smyslu ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích a § 12 odst. 2 téhož zákona.

Podle § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, jestliže pachatel se dopustil více přestupků, který je příslušný projednávat týž orgán, projednávají se tyto přestupky ve společném řízení.

Podle § 57 odst. 3 uvedeného zákona, jestliže se pachatel dopustil více přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zákona o silničním provozu a je-li k jejich projednání příslušný týž orgán, projednávají se ve společném řízení přestupky spáchané nejvýše v období tří měsíců od spáchání prvního z nich.

Podle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích za více přestupků téhož pachatele projednávaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Zákaz činnosti nebo zákaz pobytu lze uložit, jestliže jej lze uložit za některý z těchto přestupků.

Námítka žalobce byla taková, že uvedené předchozí přestupky projednávané MěÚ Vimperk, MěÚ Hodonín a MěÚ Třebíč měly být dle § 57 zákona o přestupcích projednávány ve společném řízení, a že měla být uložena dle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný, tj. pokuta ve výši 28.000 Kč, přičemž žalobci byla uložena pokuta v jednom řízení (před MěÚ Vimperk) 28.000 Kč, ve druhém řízení, které proběhlo před MěÚ Hodonín, pokuta ve výši 25.000 Kč a ve třetím řízení, projednávaném před MěÚ Třebíč pokuta ve výši 25.000 Kč, celkem tedy 78.000 Kč, když takto vysoká pokuta uložena být nemohla, neboť nejvyšší možná pokuta, která mohla být uložena, byla ve výši 50.000 Kč.

Soud zde uvádí, že tvrzení žalobce, stejně jako správní orgány, nepokládá za správné, neboť na daný případ nelze vztáhnout ust. § 57 zákona o přestupcích, týkající se společného řízení, neboť je sice pravdou, že žalobce se dopustil vícero přestupků, tyto však nebyl

příslušný projednávat stejný správní orgán, když v jednom případě správní přestupek projednával v I. stupni Městský úřad Vimperk a v odvolacím řízení Krajský úřad Jihočeského kraje, ve druhém případě Městský úřad Hodonín a následně jako odvolací orgán Krajský úřad Jihomoravského kraje a ve třetím případě Městský úřad Třebíč a odvolacím orgánem v tomto případě Krajský úřad kraje Vysočina (podle místa spáchání přestupku, § 55 zákona č. 200/1990 Sb.).

Tato námitka tedy důvodná není.

Soud pak uvádí, že přestupek byl i v tomto případě projednán včas, v jednoroční lhůtě od jeho spáchání, neboť přestupkového jednání se žalobce sice dopustil 29.3.2013 a rozhodnutí žalovaného, a tedy i rozhodnutí správního orgánu I. stupně nabylo právní moci 26.5.2014.

Z tohoto by se jevilo, že žalovaným bylo rozhodnuto až po uplynutí lhůty stanovené v § 20 zákona č. 200/1990 Sb. Soud však uvádí, že součástí správních spisů je i trestní spis č. KRPIJ-31009/Tč.2013-161419, z něhož bylo zjištěno, že dne 29.3.2013 Policie České republiky, obvodní oddělení Velké Meziříčí zahájilo úkony trestního řízení proti Z. K. pro maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, kdy bylo podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337/1a trestního zákoníku tím, že dne 29.3.2013 byl hlídkou DI Žďár nad Sázavou prováděn dohled nad BESIP ve, kde bylo v 11.50 hod. zastaveno osobní motorové vozidlo a následnou lustrací řidiče Z. K. bylo zjištěno, že pozbyl řidičské oprávnění, neboť byl pod č.j. DOP/5049/2010/190/2010-mikli ze dne 10.2.2010 vyzván k odevzdání řidičského průkazu po dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, kterou si převzal dne 16.2.2010 a do dnešního dne nesplnil potřebné podmínky pro vrácení řidičského oprávnění.

Dne 3.6.2013 rozhodl Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou v hlavním líčení tak, že podle § 222 odst. 2 trestního řádu se trestní věc obžalovaného Z. K., stíhaného pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku postupuje Městskému úřadu ve Velkém Meziříčí, neboť nejde o trestný čin, avšak skutek by mohl být posouzen jako přestupek. Soud zde konstatuje, že v přestupkovém řízení lhůty neběžely od 29.3.2013 do 3.6.2013, tj. po dobu 66 dnů, takže je zcela evidentní, že k projednání přestupku došlo ještě před uplynutím roční prekluzivní lhůty k projednání přestupku.

V tomto směru soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 5As 66/2009-56, kde se otázka lhůt podle § 20 zákona o přestupcích řešila.

Soud tedy dospěl i při posouzení této věci, že žaloba není důvodná s ohledem na skutečnosti, které v odůvodnění rozhodnutí uvedl, a proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náklady řízení nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. srpna 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně